

Промѣнѣамъ *м. св.* промѣну: „Лудѣ човѣкъ!“ промѣнѣалъ Нено и напѣлнилъ чубукътъ *си. З. 257.*

Пронайдѣ *м. св.* найду: Днесъ хора-та сѣ пронашли, че волѣтъ былъ за яденіе, а конѣ-тъ за работѣ, та работятъ повече съ коне. *Л. Д. 1869 р. 175.* За то трѣбва да сѣ пронаиде причина-та и отклони съ врѣме. *ib. 1870 р. 96.*

Пронамирамъ *м. дл.* нахожу: Числителница и Алгебра учятъ човѣка да знае да сѣ прѣсмѣта и пронамира всичко нѣчто било за въ домашнѣ было за въ трѣговскѣ работѣ. *Л. Д. 1869 р. 186.*

Пронизѣ *м. св.* **Пронизвамъ** *м. дл.* 1) продѣну, продѣваю: Една прѣчка отъ триандафилъ (шипъ) прѣзъ тѣхъ прѣчкѣ деверѣ-тъ пронизва три пѣти прѣстенѣ-тъ, кого-то момѣкъ-тъ е далѣ въ запива-тъ. *Ч. 14.* Трѣбва да има два дѣрека побити на разстояніе $1\frac{1}{2}$ растеѣ и прѣзъ тѣхъ напѣркѣ пронизанѣ еднѣ гладкѣ дебелѣ тоягѣ. *Л. Д. 1869 р. 206.* 2) пронжу,—заю: Въ тая вечерѣ немаше друго месо, освѣнѣ месо отъ дивечѣ, кой-то нимфѣтъ бѣхъ пронизали съ стрѣлы-тъ сѣ на ловѣ. *Т. 7.* Прониза ме презъ сѣрдцето, като свѣтѣкавица (*Schoss mir's auf wie der Blitz*). *Рш. 74.*—са, пробѣюсь,—биваюсь: Маринѣината рѣка са пронизва въ самото подножіе на Черковненската курія. *Зк. 132.* На широкото му чело са пронизвахъ чѣрни збѣрѣчани рѣски. *ib. 222.*

Пропаднѣ *м. св.* **Пропадвамъ** *м. дл.* 1) проваляюсь,—ливаюсь: Отъ що ми сѣ силно, прѣгѣрна'а, До колѣна въ земи пропадна'а. *М. 146.* Распукала тая цѣрна земя, Пропаднуватъ кони до колѣна. *М. 30.* Во кѣрви-те кони му пропадна. *М. 191.* Глѣдай да не пропаднешъ въ тѣнѣята.—2) погибну,—баю; раззорюсь,—яюсь: Сичко пропаднѣ. *Всѣ пошѣло! Р. 156.* Дѣвола сѣ вѣрѣмѣл назад, власт му пропаднала. *Пс. 8, 126.* Съ вѣнѣзанно промѣнуваніе хранѣ-тъ пропадѣ силата на дѣтето. *Л. Д. 1869 р. 76.* Имотѣ-тъ пропадѣвахъ отъ дѣнь на дѣнь. *Л. Д. 1872 р. 201.*

Пропастѣ *с. ж.* 1) пропастъ: Лоши-отъ духъ го носитъ на некоя чѣмѣба или пропастъ, кѣде човѣкъ-отъ падинатъ; или на некоя река, кѣде сѣ удавить. *М. р. 525.* 2) гибель: За да избѣгнатъ вѣкоя ненадѣйна пропастъ. *Л. Д. 1876 р. 141.*

Пропѣ *м. св.* пропою; начну пѣтъ: Пѣрви петли дури пропеали, Цѣрно море Марко го препливѣалъ. *М. 121.* Крѣзъ планина пѣлци пропеале. *М. 11.* До де да сѣиде млѣтъ Стоянѣ, Два пѣти петли пропеаха. *М. 61.* Па вѣкнете, пропеенте. *М. 186.* Три пѣта пропе билѣ-билѣ-отъ, А деветъ пѣта паун-о. *М. 448.* Кой-то рано стане, рано сѣ в обеу, той рано ще и да пропѣе. *Ч. 175.*

Пропѣ *м. св.* **Пропѣвамъ** *м. дл.* пропѣю;—пяю: Когато